

כהן גדול

דאסור, ואילו שלא בזמן比亚ח שרי, מותר,
אף פרועי ראש, בזמן比亚ח אסור, ושלא
בזמן比亚ח שרי.

ומקshaה gamra: והאם יין שלא בזמן比亚ח
שרי, והא תניא הלא שנינו בריתא שמשמע
מןנה שכנים אסורים בשתיית יין אף שלא
בזמן比亚ח?

הכהנים היו חלוקים לעשרים וארבע
משמרות שכל משמרת שבת שבוע אחד,
דהינו, שבת לשבת. וכל משמרת הייתה
חלוקת לשבעה בתי אב, שכל אחד מהם
עבד يوم אחד.

ושנינו שם בבריתא: כל כהן המכיר בזמן
זהה משמרתו ומשמרת בית אב שלו, ככלומר,
שלפי הסדר היום הוא יום שהיה ראוי בו
לעבודה, אסור בשתיית יין כל היום ההוא,
ואם מכיר משמרת שלו ואינו מכיר בית אב
שלו, הריוו אסור לשתו כל אותו שבוע,
ואם אינו מכיר לא משמרתו ולא בית אב,
הריוו אסור לשתו יין כל השנה.

והטעם: כיון שאנו מצפים שמהרה יבנה בית
המקדש, לכן צריך להיות מוכן לעבודת
המקדש, וכהן שתוי יין פסול לעובדה,
ועבודתו מחוללה.

והמשך הבריתא הוא:

רבי אומר: אומר אני אם נחשוש לכך צריך
 להיות הדין, שכל הכהנים יהיו אסורים
לשתו יין לעולם בכל השנה, ואילו אם
הוא יודע שעטה אינו זמן לשמור שלו, משום
ש"מהירה יבנה בית המקדש", ולא ימצאו

שלושים.

ועל דרשה זו מהפסוק "ורואה לא יגלו
ופרע לא ישלחו" מקשה gamra, שיתכן
וכוונת הנביא יחזקאל שלא יגדל פרע
אפילו עד שלושים יום.

אמר ליה רב פפא לאבי: למה אמרה
הבריתא שכן הדיות מסתפר לסוף שלושים
יום, אימא, הרי יתכן לומר שכוונת הנביא
היא: לא לירבי כלל אסור להם לנצל
אפילו עד שלושים יום?

אמר ליה אבי לרוב פפא: אי כתיב אם היה
כתוב: "לא ישלחו פרע", היינו דורשים במזו
דקא אמרת, כדבריך: "לא ישלחו" אסור
לهم לנצל — "פרע" עד שיעור פרע, שהוא
שלושים יום. אבל, השתה עתה דבריך:
"זופרע לא ישלחו" ממשמע: "פרע" שכבר
גדל כשיעור פרע — ליהו, מותר לו לנצל,
ואילו יותר מכך, שלוחיו לא לישלחו, לא
יגלו.

עתה דנה gamra, למה מותר לכהנים בזמן
זהה שאין בית המקדש לשלח פרע ראש.

ומקshaה gamra: איibi⁽¹⁰⁾ שהאיסור נלמד
מנזרת הכתוב, האידנא בזמןינו, גמי, כמו
כן היו אסורים בגידול שער?

ומתרצת gamra: כיון שבסמוク לפסוק זה
נאמר: "ויזין לא ישתו כל כהן בבומו אל
החצר הפנימית", لكن אנו למדים: דומייא
דיין שדינו דומה לאיסור שתיית יין, מה
שתיית יין בזמן比亚ח, בזמן שבית המקדש
קיים, שבאים שם לעבוד עבדת הקודש הוא

10. בחידוש הר"ן מבאר: אי אמרת בשלמא שהאיסור לנצל פרע הוא משום כבוד בעלמא,